

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKA VÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)

Hivatalos óra: d. e. 8—11-ig, d. u. 3—5-ig.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Nyilvtéri cikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt.

— évnegyedre 1 frt 50 kr

Községeknek, egész évre előfizetve 5 frt.

Hirdetési díjak:

egy 30 négyszög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja

50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.**Ügető-verseny.**

Deés, 1889. szept. 19.

Megyénk gazdasági egylete által e hó 19-én rendezett ügető-verseny a körülményekhez képest jól sikerült és a versenydíjak dicsőségesen el nyerték.

Örvendetes dolog, midőn ily szerény díjért is nagyjaink sorompóba lépnek.

A mult évben nem jelentkeztek és így a verseny meddő volt.

Az idén az érdekeltség növekedett.

A délutáni órákban nagy közönség gyűlt egybe a kegyeletház előtt.

A Bánffy-utca elejét egész esernyő-világ állotta el, mely a zuhogó, majd lassan szitáló esőt fogta fel.

Az uri közönség a megyéből elég szép számmal volt képviselve.

Kornis gróf, Bánffy báró, Wass grófok Czege és Szt-Gothárdról, Wesselényi br. Göröcsről, Bornemisza báró, a Bethlen grófok, Fejérváriak, Simon Kálmán és több városi notabilitás, de a kedvezőtlen idő lelkes hölgyeinket csaknem teljesen visszatartotta.

A versenyben ketten vettek részt: Wesselényi Béla báró és Bethlen András gróf.

Jelentkezett volt gróf Wass Jenő is, de egyik lova megsántult s így elmaradt a versenyről.

A pályatér meglehetősen alkalmatlan helyen volt; Deés és Szamosújvár közti útvonalon volt 10 kilométer kimérve, melyet menet és jövet kellett megtenni, a mi anyyi mint 20 kilométer.

Elsőnek indult a Wesselényi fogata: két erdélyi félvér pej, hajtotta Friedreich ménesmester, mint bizalmi férfi Voith Simon foglalt helyet a fogaton.

A második mely 5 percz múlva indult, a gróf Bethlen András fogata volt: két nagy

fejér ló, közönséges bricskába fogva, hajtotta a kocsis, mint bizalmi férfi Simon Kálmán ült a szekéren, a ki az ütemet nemcsak az operetteben, hanem a versenytéren is bizonyára megtartotta.

Az első az indulástól számítva 51 és fél percz alatt futotta meg a 20 kitómétert és így abszolút díjat nyert, mert a kitűzött 53 perczen belől megérkezett.

A második is a kitűzött 65 perczen belől érkezett meg, a mennyiben 61 és $\frac{3}{4}$ percz alatt érkezett be.

A 400 frankot báró Wesselényi, a 100 darabot Bethlen András gróf nyerte meg.

Ha az elmondottakat összegezzük, a következőleg áll a dolog:

A versenytér meglehetősen rossz volt, mert az ut még új, kavicsos és a napok óta tartó eső a kövekről a földet lekoppasztotta.

A verseny tartama alatt folyton esett az eső, a mi ember és állatnak egyaránt kellemetlen és lucskos multság.

Mégis mind a két pályázó nyert és pedig a szabályok pontos betartásával, mert a versenybíráskodást a vármegye főispánja és a lótenyésztési bizottság elnökei gyakorolták: ad min utam.

Ez a jóra való sport, mely néhány év előtt Fejérvári Károly és Bethlen Aurél közt létrejött fogadásnak köszöni lételet, lendületnek indult.

A lótenyésztés és a gazdasági eszmék érdekében vajha minél jobban virulna!

V.

A közigazgatási bizottság ülésterméből.

Vármegyénk közigazgatási bizottsága rendes havi ülését folyó hó 19-én tartotta meg br. Bánffy Dezső főispán ömlga elnökle alatt. A választott

bizottsági tagok közül jelen voltak: gr. Kornis Viktor, gr. Wass Béla, Simon Károly, Bokros Lajos, Bárány Lukács pleb., Fejérvári Károly, Róth Pál és Krémer Samuel.

Elnök ömlga d. e. 10 órakor az ülést megnyitván, Bándi György aljegyző az ülésen kívül és különböző bizottságok által elintézett ügyekről szóló elnöki jelentéseket olvasta fel s ezek tudásul vétele után a saját ügydarabjait adta elő és referált az utóállításon levő főjegyző és Placcintár Ödön aljegyző helyett is. Előterjesztései közt volt a vármegyei körjegyzői egyesületnek lapunk mult számában röviden ismertetett emlékirata, melyre kimondta a bizottság, hogy miután a közigazgatás reformja közelebből napirendre kerül, nem látja szükségét, hogy a körjegyzőket érdeklő törvények némely szakaszának módosítása iránt kezdeményezzen. Ugyancsak Bándi György olvasta fel dr. Gajzágó László tisztifőorvos jelentését, melyben a közegészségi állapot kedvezőnek van jelezve. A jelentés szerint szarvasmarhák között a száj- és körömfájás, a sertések közt pedig orbáncz mutatkozott, de csak szorványosan.

Beke Károly pénzügyigazgató helyettes javaslatára több adóleírás mondatott ki. Havi jelentésében az adóbefizetést kedvezőbbnek jelezte, mint a mult év hason időszakában volt. A kedvező eredmény elérésében nagy része vana deés-zilahai vasutépítésnek, mivel az ahhoz közelebb eső lakosságnak, nevezetesen pedig a nagyilondai, cs.-gorbói és magyarláposi járásbelieknek keresetforrást nyitott meg. A pénzügyigazgató javaslatára mintegy 120 község előljárósága ellen, adóbehajtás körüli mulasztás miatt, a felelősséget kimondták. Intelem ez az illetőknek úgy, mint — az adózók közönségnek, hogy a 15 nap lejártá előtt mulasztásukat tegyék jóvá, vagy ott, a hol az adó ez idő szerint, esetleg véglegesen behajthatatlan, időhaladékért folyamodjanak s illetve az adóleírást eszközöltessék.

Szarvadi Pál, kir. tanácsos alispán havi je-

A „Szolnok-Doboka” tárczája.**Girgucz, a szatócs.**

Rajz a népeletből.

Irtá: D. R. Rosettl. *)

Fordította: V. D.

A karácsonyi ünnepek óta sohasem hiányzott a boltból, mely a tekervényes fekete sas-utca sarkán volt. Reggel hat órától nem zárta volna be egy világért sem a vasrácsos ajtókat 12 óráig, a mikor az utolsó gyertyavégeket is eladogatta az utca során felállított fiakkerosoknak.

Ilyeténképen nagyon rákivánczolt a husvét-i sátoros ünnepekre, hogy egyet szuszszanjon, pihenjen, de legkivált, hogy egy kicsit mulasson.

A nagyhét elkövetkezett, de akkor sem ment sehova, mert nagy volt az „árulás”, de korántsem akkora, mint a mult években, mert hova-tovább mind rosszabbul „mént” az üzlet, a mint gyakran mondogatni szokta.

De most már eljött az ideje, hogy az előkészületeket megtegye; miféle ruhát, cipőt vegyen, ezen törte a fejét a hajnali órákban. Délutánonként ellátogatott a Pollák zsidó boltjába, a fejér csillaghoz, minden kabát és nadrágot megforgatott, mert úgy gondolkozott Girgucz: Ha kiadja a pengőforintokat, akarja tudni, hogy miért adta ki, mert ő nem lopja a pénzt.

*) Jeles író és diplomata, a román kamara volt elnöke.

Aztán elkövetkezett a nagy ünnep hajnala s mikor a kispapoknál a jókori misét szolgálták, simára borotválkozott, elővette lakkezipőit, melyek minden lépésre recsegni szoktak, kockás nadrágját és kék kabátját, mely elől hosszú, hátul kurta volt.

A piros pitykés ingnek feszesre keményített gallérja a torkáig ért és azt oly szorosan körülfogta, mintha torokfájás ellen avas szalonnát csavart volna belé.

A gallért „másliban” végződő zöld nyakra való övezte s a feje tetején egy szürke kalap kék szalaggal zárta be a törekvő szatócs à la mode ruházatát.

Igy elkészülve, búcsut vett a kedves feleségtől, belévetette magát az egyfogatuba, lábait keresztbe vetette, fejér kesztyűt huzott és sietett találkozni 5 barátjával, hogy elhatározzák, hogy miképen kelljen ma mulatni. Aztán együttesen elhatározták, hogy a kocsitól meg nem válnak éjjelig.

Keresztül-kasul hajtattak az utcákon, egyik vendéglőből a másikba; itt halat ettek, ott finom borokat ittak, sőt a kocsi is felraktak néhány czilinderrel, melyeket a társaság élénk eszmecsere között szopogatott; közbe-közbe kurjongattak, csókolóztak, mint jóbarátokhoz illik, örömeire annak, hogy feltámadt a megváltó.

Szürke este volt már, midőn Girgucz arra az ötletre jött, hogy jobban lehetne mulatni, ha valami asszonynépség volna kéznél, a kivel egy

kicsit legyeskedni lehessen. A kompánia örült a jó eszmének, de Girgucz félt, hogy a felesége megtudja és kikaparja a szemeit.

Végre a gondolat mégis megérlelődött, a czilinderek megtették a hatást és bevetődtek egy jó kinézésű gondúzóba, a hol valami taliánok mulattak. De voltak ott taliánok is és Girgucz, hogy kurizálhasson, megkínálgatta a czilinderrel, hogy szopogassanak belőle. A férfiak nem jó szemmel nézték a dolgot, s mikor már Girgucz ölelkezni is akart, felugrott az asztal mellől egy Talián és disznó oláhnak nevezte el. Girgucz sem hagyta magát, összekaptak csuful és csak akkor volt vége a komédiának, mikor a fertály-kapitány őrzárattal kísértette be. Az ünneplő ruháról lefityegő rongyokkal vitték a rendőrségre. Hiába protestált teljes erejéből, hogy ő birtokos és háztulajdonos, hogy az első kerületben választó-polgár, stb., nem akarták ismerni.

Végre sok húza-vona után le kellett hogy tegyen 25 forint váltságdíjat, hogy hazamehessen a csendes családi körbe, míg a főnök ur hazajön és a verekedés helyszínén szemlét tart.

A helyszíni szemle még máig sem történt meg, de Girgucz se sürgette, örült, hogy elaludt a dolog.

Mikor kérdezték, hogyan mulatott a szent ünnepeken, azt felelte, hogy: Felségesen.

lentéséből hallottuk, hogy a közg. ügymenetet gátló körülmények nem merültek fel. Előfordult a megye területén 10 büneset, 273 mezőrendőri és egyéb kihágás és 12 tüzeset. A közigazgatási állapotról, ipar és kereskedelemről szomorú képet tüntet fel a jelentés.

Incze Kálmán kir. főmérnök előterjesztéseiből felemlítésre méltók a következők: A kereskedelmi miniszter leirata folytán az állami utak felülvizsgálására kiszállandó bizottságba Róth Pál küldetett ki a közg. bizottság részéről.

A m. kir. postaigazgatóság az iránt kereste meg a közg. bizottságot, miszerint járuljon hozzá, hogy a nagyiklodi postahivatal a községből a vasuti állomáshoz osztassék be. Ezen intézkedés ellen 13 érdekelt község folyamodott, mert a postához egy kilométerrel hosszabb utat kellene tenni, mint eddig. A közigazgatási-bizottság az érdekelték méltányos igényeit belátva, az áthelyezést nem véleményezi.

A főmérnök előterjesztéseiből hallottuk azt is, hogy Kerlécen, e hó 6-án, postahivatal nyílt meg és Szász Bréte község a bethleni posta kézbesítési kerületéből a somkereki kerületbe osztott be.

Hangulatkeltő volt a postaigazgatóságnak egy átirata, mely szerint Czegéből a postahivatalt azon okból kíváná Gőcz községbe áttenni, mivel Czegében idegen postamester kellő helyiséget nem kapna, Gőczről pedig egy épen postának való helyiséggel bíró pályázó van a postamesteri állásra. Felemlíti indoklásában azt is, hogy Gőcz község lakói az értelmiség magasabb fokán állnak, mint a czegeiek. (?) Nem tudjuk, minő értelmiséget vél a T. postaigazgatóság s honnan meríti információit, de bármint álljon is a dolog, a közigazgatási-bizottság kimondta, hogy, miután a hivatalok nem arra valók, hogy azokat egyes folyamodók kedvéért szervezzék, vagy áthelyezzék, hanem az állásokra kell megválasztani az alkalmas egyéneket; az áthelyezést nem pártolja, annyi is inkább, mivel Gőczön is csak egyetlen egy postának alkalmas helyiséget tud, melynek gazdája azonban postamesteri állásra nézete szerint nem alkalmas.

Végül tárgyalás alá került az 1890. évi közmunkaalap költségvetése, melynek tárgyalása rendén, a fennálló hiánylatok kiegyenlíthetése tekintetéből határozatilag kimondták, hogy vármegyei közmunka-kötelezettségét mindenki pénzben tartozik leróni, az eddig is fennállott váltságárakban, vagyis egy fuvarnapszám után 1 frt 80 krban és kézinapszám után 40 krban. A megyebizottsági közgyűlés elé ily alakban kerül az ügy.

Ezután még tudásul vették Voith Gergely közigazgatási előadó, Bruszt Ignác királyi-, Márkus János tisztügyész és Anka Péter árvaszéki elnök jelentéseit s ezzel az ülés véget ért.

A regale-kártalanítás.

Az italmérési jog kártalanítása körüli eljárás első stádiuma, az egyezségek megkísérlése, országsszerte folyamatban van, sőt egynehány megyében már a közigazgatási albizottság is meghozta határozatait.

A pénzügyminiszterium regalekártalanítási ügyosztályában már körülbelül 5000 község jogosultjainak egyezségei várnak jóváhagyásra. Tehát a megváltás nagy feladatainak mintegy harmadrésze meg van oldva.

Az egyezkedési tárgyalások általában véve simán folynak. A kincstár megbízottai az érdekelt közönséggel szemben előzékenységet és tapintatot tanusítanak és magatartásuk correct, a fiscalismustól és erőszakoskodástól ment volta nagyban előmozdítja a tárgyalások sikerét.

Különb a italmérési jogok tulajdonosait is elismerés, még talán nagyobb elismerés illeti meg azért, hogy a törvény és a végrehajtási utasítás rendelkezései előtt meghajolva, a kártalanítás fontos műveletének lebonyolítását aprólékoskodással, kötekedéssel, volt, de nem bizonyítható igénylésekkel nem nehezítik, nem hátráltatják.

A kártalanítási eljárás eddigi eredménye a leghangosabb czáfolat amaz aggodalmak ellenében, melyek a törvény tárgyalása alkalmával annyi különböző alakban és olyan sűrűn hangoztattak, mintha a pénzügyminiszter, illetőleg közegei a kártalanításnál mindig csak a kincstár érdekeit fogják előtérbe tolni a jogosultak rovására.

A hogy a dolog ma áll, sejteni lehet, hogy

az összes regaletulajdonosoknak legfeljebb 10%-a fog az egyezés útjának mellőzésével a közigazgatási albizottság elé menni igazáni keresése végett, 99%-a azonban megnyugvással megköti az egyezséget a kincstár megbízottjával.

Ha figyelembe vesszük, hogy a pénzügyminiszterium regalekártalanítási ügyosztályának minő nehéz feladattal kellett és kell megküzdenie, hogy egy év alatt, egy rövid év alatt az ország 40,000 regaletulajdonosának kártalanítására vonatkozó adatokat összegyűjtse, rendszerbe foglalja, feldolgozza, 59 megye megbízottait kitanítsa, maguktartására nézve kioktassa, az illetők javaslatait és a jogosultak igénybejelentéseit felülvizsgálja, mérlegelje s a további teendőkre nézve előkészítse, s mindezek mellé párhuzamba állítjuk azt a megnyugtató eredményt, mely a regalemegváltás eddigi sikerében nyilatkozik, csak elismeréssel kell adoznunk ama ügyosztály vezetője és a többi tisztviselő irányában, a kik az irodába temetkezve, névtelenül, zajtalan, de a munka fontosságának teljes átértésével és fáradságot, törődést nem ismerő munkakedvvel végzik ezt a nagy és igazán testet, lelket ölő munkálatot.

De elismerés illeti elsősorban a pénzügyminisztert, a ki — úgy látszik — kiváló módon ismeri a maga embereit s a nagy feladatok megoldásához szerencsés kézzel tudta kiválasztani az erőket. A kártalanítás egyik legjelentősebb része, a törvényhatósági joggal felruházott városok italmérési jogának megváltása még hátra van, de az előjelekből ítélve, a városok kártalanítása is jobbra egyezségeileg fog elintéztetni.

VEGYESEK.

— **Meghívó.** A szolnok dobokamegyei tanterület deési járásköre f. év október hó 2-án d. e. 8 órakor, Deésen, a polg. fiúiskola I. oszt. tantermében rendes gyűlést tart, melyre a tagokat és a tanügy iránt érdeklődőket tisztelettel meghívom. A gyűlés tárgyai — a megelőző ülési jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése kivül — lesznek: Egy paedagogiai felolvasás Szabó Lajos rettegi áll. isk. tanító által; egy a mult ülésről elmaradt bizottsági jelentés; egy pár fontos átirat tárgyalása; elnökválasztás és indítványok tárgyalása. Dada J. István, főköri elnök.

— **A időjárás** nagyon következetesen folytatja szeszélyes járását, mert a hosszú, száraz és hő nyári napok után e hét elején beállott esőzés kisebb, nagyobb szünetekben folytonosan esett s a közbe-közbe jött hideg szelek a lég hőmérsékét csaknem a fagypontra lehűtték, úgy, hogy a szobákban fűteni kell. Ezek közt a közeli havasokon hó esett nagymennyiségben. Különb országsszerte hasonló időjárásról írnak, mely által úgy a szőlő, mint a későn vetett törökbuza beérése kétesé lett.

— **A deési országos sertés vásár,** mely megyénk gazdasági egylete által a már hivatalos uton megállapított s az időben országosan közhírré tett, rendes idejében, e folyó hó 18-ik és 19-ik napjain tartatott meg. Melyre be lett hajtva: Gróf Kornis Viktortól 585 darab, Govrig Ferencztől 445 darab, gróf Wass Jenőtől 260 darab, Jakobi Jakabtól 160 darab, Simó Lajostól 133 darab, Ujfalvi Károlytól 122 darab, Voith Simontól 115 darab, Veér Dezsőtől 100 darab, Frink Lajostól 53 darab, Lendvai Károlytól 72 darab, Hye Adriennetől 43 darab, Almai Ferencztől 40 darab, Farnos Tamástól 32 darab, Korbuly Gerőtől 22 darab, br. Bánffy Dezsőtől 15 darab és több deési magánosoktól 16 darab. Az idő a vásárnak legkevésbé sem kedvezett, mert mind a két napon át folytonosan permetezett apró cseppekben az eső, közbe, közbe süvöltött a hideg csipős szél. De mindezeknek dacára a vásár a mostoha körülményekhez képest, látogatott volt, a mennyiben vásárlók még Nagyváradról, Békésgyuláról és Czeglédről is voltak, azonban csak ez utolsó által lett 37 darab süldő megvásárolva, több vásár nem volt köthető, mert a tulajdonosok által követelt árral szemben a vásárlók nagyon alant árakat ígértek.

— **A zord és esős időjárás** dacára is a a közelebbi hetivásáron meglehetősen mennyiségű gabna hozatott piacunkra. Az árak mind a régiek; a kevés termés mellett is a gabnavásárlásban nincs feltűnő élnétség. Jelenleg legkeresettebb a zab, az új termés várja 60—65 kron áll.

A zöldségnek magas ára van, egy szép fő káposzta 6—10 kr., a többi veteményfélék is, főleg a vöröshagyma nagyon drága. Szilva sok volt, de még nincs kellőleg megérve. A marhahús ára szállott egy pár krajczárt, s így jelenleg kilója 28 kr.; a sertéshús kilója — dacára annak, hogy a diszno ára is esett — kilója 48 kr.; a juhhus pedig 10 kr. kilónként. 12—13 darab tojás 20 kr.

— **Szinészet.** Miklós Gyula színigazgató, ki az előadási engedélyt október 1-étől december végéig nyerte meg, kérdést intézett színházunk választmányához, hogy előadásainak megkezdésére hajlandó volna e október végéig időhaladékot adni. A választmány kimondta, hogy ha Miklós előadásait október elején meg nem kezdi, a kilátásba helyezett segélyre igényt nem tarthat.

— **Berde Sándor** kaczkói körlelkész, lapunk munkatársa, Nagyenyeden a theologiai tudományokból az elméleti vizsgálatot dícséretes sikerrel letéve, folyó hó 2-án ugyanott gyakorlati próbalelőadást tartott ily czimmel: „Költői vonások Jézus tanításaiban.” A tanári karból s a tanuló ifjúságból álló hallgatóság nagy tetszéssel fogadta a magvas és emelkedett szellemű fejtegetéseit. Az egyházi irodalomnak és a katedrának egy avatott munkása lesz az új magántanár.

— **Ujságok az Emkéről.** Sándor József az Emke főtitkára M.-N.-Somboron Sombory Lajos főköri elnökkel megállapodott a sombori iskola megnyitási körülményeiről. Gróf Bethlen Gábor elnökkel is volt a főtitkár, a gróf még mindig fekszik. Elnök és főtitkár megállapodtak a legközelebbi nagyborszábasu elvi teendőkben. A segésvári óvódára vonatkozó teendők után Balászfalván beszereztek az iskola megnyitására vonatkozó legközelebbi adatok. Megállapodás történt, hogy a tanító még e hó végén felmenjen a beiratkozások megkezdése végett. A megnyitás ünnepélyesen központi és a megyei intelligencia részvétele mellett e hó végén történik meg. A központból egyik nevesebb író fölkérte a megnyitás estélyén felolvasás tartására. A főtitkár találkozáva Horváth Mihály főispánnal, a fogarasmegyei választmány elnökével, megbeszéltek a fiók ügyei és az iskola létesítésének kérdése. — Horváth Gyula alelnökkel pedig megbeszélés történt a toroczkói iskola segélyeinek elszámolásáról s egy toroczkói óvó-ügyről az ottani iskolai gondnokság elnökével.

— **A székely közművelődési és közigazgatási egyesület** nagygyűlését a budapesti vámházpalota igazgatósági termében tartotta meg, Hajós János elnöke alatt. A titkári jelentést Nagy Gábor terjesztette elő, kiemelve, hogy a Marosvásárhelyt tartott utóbbi nagygyűléskor megnyitott székelyföldi iparmúzeum hathatós eszközt nyit a székelység kézműiparának kifejlesztésére, minták, rajzok s egyéb segédeszközökkel. Az azóta rendezett iparmúzeumi vándorkiállítások hatása már is érezhető. Megindult a mozgalom az iránt, hogy a múzeum részére állandó helyiség emeltessék s e czélra nemcsak Maros-Tordamegye fogja a kellő áldozatot meghozni, hanem kilátás van rá, hogy a támogatást a kormány sem vonja meg. Szükséges azonban, hogy maga az egyesület járjon elől a jó példával s ezért a központi választmány azt javasolja, hogy a nagygyűlés az építkezés czéljára szavazzon meg 5000 frtot. Előterjesztésre került azután az egyesület pénzügyeiről szóló kimutatás. E szerint az alapvagyon ma már 25,279 frt 57 kr-ra rug s ennek nagyrésze földhitelezeti záloglevelekben gyümölcsozik. A kiadás három éven át mintegy 9200 frtot tett ki. A nagygyűlés a jelentéseket tudomásul vette s a bennük foglalt javaslatokat elfogadta, a jövő évi költségvetést pedig 3465 frt bevételben s ugyanannyi kiadásban állapította meg. Végül, mivel az elnök, a ki 14 év óta vezeti az egyesület ügyeit, hajlott kora s magánviszonyai miatt nem volt rábírható tisztének további viselésére, elnökké Thuróczy Adolf, első alelnökké Szilágyi Sándor választattak meg.

— **Hentaller Lajos** országgyűlési képviselő előfizetési felhívást bocsátott ki „Budapesti Ujság” czimű 48-as és függetlenségi párti közlönyre, mely ujság f. év október elsejétől kezdve a fentírt szerkesztése alatt jelenik meg. Az ország függetlenségi és 48-as párti polgárainak régi óhaját reméli — mondja a programban — teljesíteni akkor, midőn oly napilapot ad ki, mely

első és főczélul tüzi maga elé: Hazánk állami önállóságának és függetlenségének alkotmányos eszközökkel leendő visszaszerzését. Hogy a hazai sajtóval minden téren kiállja a versenyt, összeköttetésbe lépett a külföld oly előkelő hírlapíróival is, kiktől első kézből fogja megkapni a hazánkat érdeklő fontos politikai híreket. Előfizetési ára vidéken negyedévre 3 frt, egy óra 1 frt. — Kapható vidéken minden lapárusítónál.

— **A szilágysági vasutak igazgatósága** Zilahon gyűlést tartott. — A gyűlésen Ivánka Imre maga is részt vett, kit Sarmaságon br. Bánffy Dezső igazgatósági elnök és Gencsey Sándor polgármester, igazgatósági tag fogadtak. Az itt csatlakozott társaság Zilahon br. Wesselényi Miklós főispán ur ő méltósága vendégszerető asztalához volt hivatalos ebédre. A gyűlés tárgya igen fontos és a közönséget közelebből érdeklő dolgokról folyt. Az incorrect vasúti menetrend megváltoztatása, a személyszállítási menetdíjak s az anyagszállítási árak tetemes mérséklése volt szóban, mely tekintetben már közelebből igen előnyös intézkedések lépnek életbe.

— **A kisednevelési kiállítás** október 15-én véget ér. Az érdekes kiállításban sok tanuságos dolgon kívül, mely e kiállításnak főképp orvosi s ethnográfiai csoportjában van, s mely külföldi tudósok figyelmét is nagyban felkeltette, igen sok az érdekes látnivaló. A kisednevelési kiállításból láthatjuk először a többek között, hogy a magyar ipar mily nagy haladást tett már a gyermekjátékok készítésében. Hasonlóképp nagy haladást tűntet fel a kiállítás a gyermek ápolására vonatkozó iparcikketek tekintetében. A nagyérdemű kiállítást eddig tizezernél többen látogatták. A kiállítás a főváros egyik központján, a nemzeti színház mellett van.

— **A kis lutri megszüntetése** fölött tanácskoznak állítólag a pénzügyminiszteriumban. Sőt egy hír szerint a pénzügyminiszter megbízta Láng L. államtitkárt, hogy tanulmányozza a kérdést és egy új lottó-módszer alkalmazását. A miniszterium előtt több ajánlat volna a kis lutri megszüntetéséből keletkező deficit pótlására. Egy terv pláne hat millió forint évi bevétellel kecsegtet, tehát jóval többel, mint a mennyit a lutri hajt. A német osztályos sorsjáték egyszerű elfogadásától elállottak, mert nálunk nem kecsegtet jövedelemmel.

— **Hivatalos stylus.** Egy körjegyző a következő jelentést küldötte be egy hatósághoz: „Van szerencsém jelenteni hogy keret községeim bíróimtól az adó befejezést tartalmazó bevett közzé tételről bizonylatokat felterjeszttem.“ Valjon mit akarhat a körjegyző ur? Mint halljuk, megrendelik, hogy fordítsa le németre, hátha így megértik.

— **Hibaigazítás.** Lapunk mult száma hirdetési rovatában az 1211. számú, N. Borszó község 3 havi italmérési jogára vonatkozó hirdetmény alá a h. körjegyző neve hibásan szedődött, a mennyiben nem Dávid Józsefnek, hanem Davidovics Benczének hívják a h. körjegyző urat. A mit az illető felszólalása folytán ezeannel kiigazítottunk azon megjegyzéssel, hogy a névcserének az olvashatatlan aláírás az oka.

— **A budapesti fegyvergyár** még nem egyhamar fogja szállítani a Mannlicher-puskát. Az épületek rég készen állanak Budapesten a soroksári-ut mentén, a gépek is ott vannak s a gyártásnak szeptember elsején kellett volna kezdődnie. De kitűnt, hogy a gépek berendezése nem felel meg az igényeknek s a gyártás megkezdését egészen jövő évi január 1-ig el kellett halasztani.

— **Dohányzók figyelmébe.** Egy német községben a minap szomorú eset történt. Egy oda való mészáros, jó idővel ezelőtt, szivarjával megégette az alsó ajakát. Sebével azonban nem törődött és tovább is szopóka nélkül szivarozott. Rövid idő múlva alsó ajaka rettenetesen megdagadt. Minden alkalmazott szer hasztalan lévén, elment Boroszlóba, hol operáltatta magát. De ez sem használt, mert az orvos konstátálta a nikotinmérgezést s a legszebb férfikorban levő mészáros iszonyu kínok közt meghalt.

— **Utazók kényelme.** A magyar államvasutakon nemsokára egész amerikai kényelemmel fogunk utazhatni. Éjjel kényelmes ágyat kaphatunk a vonaton, reggel toilette-szobát; ha pedig napközben megéhezünk, vagy megszomjazunk, átsétálhatunk az ebédlő kocsikba. Első kísérletül 19

háló- és 9 ebédlő kocsit fognak alkalmazni; a berendezésről s kiszolgálásról magánvállalat fog gondoskodni, de a vasutigazgatóság ellenőrzi. — Minden hálókocsiban 18—20 kényelmes ágy lesz első és másodosztályú utasok számára, egész és félszakaszokban. A berendezés mind a két osztályban egyforma lesz, de az első osztályú szakaszok elkülöníthetők lesznek s ezekben az utasok nem fognak egymás fölött aludni. S minden kocsiban lesz egy-egy kísérő is, ki az utasok szolgálatára fog állani. Az ablakokon redőnyök is lesznek. Az étkező wagon egy kisebb s egy nagyobb teremről fog állani, összesen 30 személyre számítva. Az ételek s italok ára pedig ki lesz függesztve a kocsiban s az árjegyzéket előzetesen a vasutigazgatóság fogja revidiálni.

— **Harrison elnök és a kérelmező.** Harrisonhoz, az Egyesült Államok elnökéhez, beállított egy rosszul öltözött ur, megrázta kezét és azzal dicsekedett, hogy ő vitte keresztül Harrison megválasztását keleti Tennesseeben. Harrison szívélyesen megköszönte. Az ur folytatta: „S minthogy ön most elnökké lett, nem lehetnék hasznára valami hivatalban?“ Harrison kelletlen arcot vágott. „Kabinet-miniszterét“, folytatá az idegen, „persze már kiszemelte?“ — „Igen, az megtörtént“, felelt Harrison. — „Nos, nem tesz semmit, megelégszem egy európai követségi állással is.“ — „Sajnálom, nincs több üres hely.“ — „De talán van egy első titkárra szüksége a miniszteriumban?“ — „Ezeket az illető államtitkárok nevezik ki, nem én.“ — „Sajnálom, tehát alsórangu állomással kell megelégednem.“ — „Ezeket sem én töltöm be, hanem a magasabb hivatalnokok.“ — „Nem lehetnék washingtoni postamester? Gondolja meg mennyit fáradtam, hogy kerületünkben győzzön!“ — „Ez nagyon szép volt öntől, de a washingtoni postamester már ki van nevezve.“ — „Ezzel sem törődném sokat; talán postamesteri titkárrá tehetne?“ — „Akkor magához a postamesterhez kell fordulnia.“ — „Nos tehát, Harrison ur, nem lenne mégis valami számomra — például egy öltözkészlet elhasznált ruha?“ — Ezt meg is kapta.

— **„Azienda-Phoenix.“** Az e hó 3-án megtartott közgyűlésekben igen fontos és örömdetes határozatok hoztak. A tüzbiztosító „Azienda“ egybeolvadt a cs. és kir. szabadalm. Phoenixel. Bár a két intézet eddig is külön-külön igen jelentékeny üzlettel rendelkezett, de az egyesülés folytán évi körülbelül 8 millió frtnyi díjbevételeknek megfelelő biztosítási állomány keletkezett. Ha meggondoljuk, hogy a nagy díjtartalékok is egyesítették, és hogy a részvénytőkét felemelték készpénzben befizetett 2 millió forint, akkor méltán mondható e társulat, mely jövőben csakis a „Phoenix“ nevet fogja viselni, a hazai legbiztosabb s legnagyobb intézetek egyikének és úgy a feleket, mint az ügynököket üdvözölni lehet e transzactio miatt. Az Azienda életbiztosító társaság is nevét „Phoenix cs. kir. szab. életbiztosító társaságra“ változtatja át, egyebekben azonban teljesen változatlanul megmarad. Az Azienda budapesti üzletvezetősége jövőre is tulnyomó mértékben fog résztvenni a nevét „Phoenixre“ megváltoztatott intézetek üzemének vezetésében, és a legjobb biztosítékot képezi az iránt, hogy a régóta gyakorolt méltányosság ezentul is mindig szem előtt fog tartatni. Az intézeti vagyon nagy része — a mint ösmeretes — magyar állampapírokba van befektetve, és ezen kívül a társulatnak Budapesten 2 palotája van.

Apró hírek. A magyar festők közül, kik a párisi kiállításon képviselve vannak, Munkácsy a nagy díszérmet kapta Krisztus-képeiért. — Brassóban az állami realiskola új épülete, pompás német renaissance-stilben, a legszebb terek egyikén már készen van s megfelel a hozzá kötött várakozásoknak. — Brassóból írják, hogy ott nagyon szembetűnő a zónatarifa hatása s nemcsak a vendéglők kimutatásain, hanem még a köztereken is meglátszik, mennyivel nagyobb most az idegenek forgalma. — A zónatarifa a magyar északkeleti vasutnál szintén meghozza a maga gyümölcsét. — Makó város képviselőtestülete közgyűlésén kimondta, hogy Makó város megszünteti a rendezett tanácsot s nagyközséggé alakul. — A répatermelési eszközök kiállítása, melyet Hatvanban rendeztek, várakozást felülmuló sikert aratott. — Dr. Torma Károly egyetemi tanár, kitűnő régiségstudósunk, egy évi szabadságidőt

kapott s a telet Olaszországban fogja töltetni. — **A rég emlegetett decentralizációt** aligha fogják még a jövő ősszel megvalósítani. Ez csak a bűnvádi eljárást szabályozó törvény életbeléptetésekor fog megtörténni. — **Ez év első felében** a belügyminiszterium által készített kimutatás szerint 548-an magyarosították meg vezetéknevüket. Felekezeti tekintetben a névváltoztatók aránya nem igen változott, a mennyiben most is a legnagyobb számmal vannak köztük a zsidók, miután ezek közt van legtöbb idegen nevű ember. — **A kereskedelmi miniszter** rendeletet adott ki, mely szerint a megyék és községek tulajdonában levő hidak vámjévédelme adómentes, ellenben a más jogi személyek és a magánfelek ily jövedelmei adókötelesek. — **Szapáry Gyula gr.** földmívelési miniszter értesítette Szeged város hatóságát, hogy a bedőlt rakodópartrésznek még a tavaszi árvizek előtt való helyreállítását okvetlenül szükségesnek tartja. — **A csehországi nagy hadgyakorlatok** alatt kiváló figyelmet fordítottak a Mannlicher-féle ismétlő-fegyverek hatására. Ekkor használták először e fegyvereket nagy katonai tömegek. — **Borsodmegyében** oly silány volt a termés, hogy éhínség fenyegeti a lakosságot. — **Szomorú eset** történt Bács-Almáson, hol a bususok támadtak a csendőrkökre, kik fegyvereket használtak s három falusi legény meghalt, többen pedig megsebesültek. — **Nagyszebenből** jelentik, hogy egy pásztorfiu megfagyott a resinari hegyek közt. Az orvosok megfagyás és éhenhalás által történt halált konstátáltak. — **Nógrádmegye** közgyűlése bizottságot küldött ki, mely a közigazgatási reform kérdéséről jelentést fog készíteni. — **Az osztrák, német és cseh sajtó vitája**, hogy lesz és legyen-e cseh királykoronázás vagy sem, mióta gr. Thun Ferencz csehországi helytartó lett, folyton tart. — **A bécs-budapesti állami telefon** elkészül október közepéig az ausztriai részen is. Október végén adják át a forgalomnak. Három perczig tartó beszélgetés ára 1 frt. — **Az osztrák czukorgyárosok** nagy aggodalomban vannak a miatt, hogy Magyarországon czukorgyárak létesülnek. Az e folytán várható nagy verseny ellen már is kéri az osztrák kormány támogatását. — **Bosnyák menekültek** üdvözlő táviratot intéztek a csárhoz nevenapja alkalmából és emlékeztették Bosznia és Hercegovina felszabadítására. — **Edison** Berlinben bemutatta Siemens házában, számos vendég előtt, tökéletesített fonografját, mely bámulatra ragadta a hallgatóságot. — **Milán** voltkirály Karlsbadban hosszasan értekezett fia nevelőjével, Dokics urral és Persianival, a belgrádi orosz követtel. — **A telefon Bécs és Prága közt** teljesen elkészült. A telefon útján való közlekedést a két város közt először is a bécsi tőzsde kísérte meg s a kísérletek teljesen sikerültek. — **A párisi világkiállítás** látogatóinak száma eddig 17 millióra rug. A kiállítást október 31-ikén visszavonhatlanul bezárják. — **A bolgár kormány** minden miniszteriumból négy hivatalnokot küld a államköltségen a párisi világkiállítás tanulmányozására. — **Az orosz kormány** közel három millió rubelt utalványozott a Visztula-menti vasutak kocsikészletének kiegészítésére, hogy esetleges katonai szükségleteknek megfelelhessenek.

KÖZGAZDASÁG.

Őszi veteményezés.

Célszerű veteményezéssel melegágyak nélkül is majdnem olyan korán nevelhetünk magunknak zöldséget, mint a melegágyakban. E célból a magvakat ősszel veteményezzük; alkalmasak pedig erre a következő zöldségfajok: fejes káposzta, kel és vörös káposzta, téli fejes saláta, nyári endivia és Romanie rouge-saláta; korai fehérrépa, Madeira és Tripoli hagyma.

A káposztaféléket augusztus második felében szokták vetni, de kedvezőbb vidékeken még szeptemberben is vethetik. Az eléggé megerősödött palántákat a számukra előkészített, jól megtrágyázott ágyakra ültetjük, legjobb, ha a fák alá ültetjük. Azokat a növényeket, melyeket már ősszel ágyakra ültetünk, a hol maradnak, korán tavasszal már szedhetjük. Minthogy hosszú, kemény télen a növények elfagyhatnak, azért célszerű, hogy február—márciusban rözeével betakarjuk, hogy a napsugarak közvetlenül ne érjék, mert növényeinket tulajdonképpen nem a kemény

hideg öli meg, hanem azért pusztulnak el, mert az említett hónapokban a napsugarak a vegetációt megindítják, s midőn ez beáll, a növények könnyen megfagyhatnak. Sajátságos, hogy az így áttelelt zöldseggel nagy része tavasszal, április végén és május elején szárra hajt. Erre már az ültetéskor gondolni kell. Az ágyakon melyekre növényeinket ültetni akarjuk, a hosszú barázdák helyett kis rövid barázdákat vonunk a fajnak megfelelő tulajdonságnak. A növényeket ezekbe a barázdákba 15—20 cmnyi távolságra ültetjük, s tavasszal, midőn a szárbahajtás megindul, a nem hajtókat megfelelő távolságba ültetjük.

Az egyes növények egymástól való távolsága 15—20 cm.; tavasszal 60 cmnyire ültetjük őket.

A hagymát augusztusban vagy szeptember elején veteményezzük ágyakba. Októberig a palánták annyira kifejlődnek, hogy a jó laza, nem frissen trágyázott földbe ültethetjük át egymástól 15—20 cm.-re. Télen rőzsével könnyen betakarjuk, a mi azonban nem feltétlenül szükséges. Az így nevelt hagyma nagyra növekszik és rendszeren korábban használható a dugványozottnál.

A téli fejes salátát szintén augusztus végén, vagy szeptember elején vetjük, s a palántákat októberben jól trágyázott ágyakra ültetjük át. — Ámbár a téli salátának a hideg nem könnyen árt, azért mégis jó, ha kis barázdákba ültetjük, úgy mint a káposztaféléket, megfelelő távolságra. A növényeket jó sűrűn, 15—15 cmnyi távolságra ültetjük, hogy az esetleges veszteségeket a sűrű állókkal pótolhassuk. Február—márczius hónapokban rőzsetakarót kapnak növényeink, mert ezekben a hónapokban a legtöbb növény szokott tönkremenni. A barázdákba való ültetésnek további előnye még az volna, hogy a barázdákba trágyát is tehetünk, de vigyázni kell, hogy a trágyát ne tegyük nagyon közel a növényekhez és nagyon friss se legyen.

A növények szorgalmas kapálása a sikert jelentékenyen előmozdítja. A kel- és salátaféléket többször folyós trágyával megöntözni igen czél-szerű. A káposzta- és salátaféléket, midőn tavasszal átültethetjük, mindig az első levéllel kell a földbe dugni. Hogy milyen fajták alkalmasak az őszi veteményezésre, az a vidék- és talajviszonyoktól függ, mert alkalmas fajta sok van.

HIVATALOS RÉSZ.

12,511. szám 1889.

Hirdetmény.

A vármegye székháza alatt lévő pinczék a f. évi szeptember hó 29-től kezdődő 6 évre a legtöbbet ígérőnek bérbe adatnak.

Bérleti kívánók írásbeli ajánlataikat folyó hó 28-ik napjának déli 12 órájáig hozzám beadhatják.

Deésen, 1889. évi szeptember 17-én.

Szarvadi, kir. tan. alispán.

Szolnok-Dobokavármegye főispánja.

1078—1889. sz.

3—3

Pályázati felhívás.

A kormányzatom alá helyezett Szolnok-Dobokavármegyében több közg. gyakornoki állomás üresedésben lévén, felhivatnak mindazok, kik ezen egyenkénti 300 frt évi fizetés és 60 frt lakbér-illetményvel javadalmazott állásokat elnyerni óhajtják, hogy az 1883. I. t.-cz. 3. §-ának, esetleg 5. §. utolsó bekezdésének rendelkezéseihez mérten felszerelt folyamodványukat én hozzám f. évi szeptember 30-ig terjesszék be.

Deés, 1889. aug. 23-án.

Br. Bánffy, s. k. főispán.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
KOVÁCS SAMU.

Hirdetések.

Egyes jobb munkák,

valamint egész könyvtárak készpénzen megvételnek. Ajánlatok Dobrowsky Ágost könyvkereskedőnek Budapest, IV. egyetem u. 2. küldendők. (240)1—1

Hirdetmény.

Deésen, a nagy-király-utcában építendő egyemeletes 35,900 frt költséggel előirányzott, — továbbá az új-utcában építendő négy földszinti összesen 34,500 frt költséggel előirányzott ház felépítésére nézve felhivatnak a vállalkozni óhajtók, 5% bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlataikat folyó év október 5-éig adják be.

A tervek és feltételek pénztárunknál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Deési Kisegítő-Takarékpénztár szövetkezet.

Telelőbe (232)2—3

elfogad 8 darab bivalat Tatrossi Mór. — Nála kapható gömbölyű méterfa, köbméterenként 1 forint 50 krajczáron.

Sz. 4049—1889. szb.

2—2(233)

Pályázati hirdetmény.

Egyesült Besztercze-Naszódvármegye jáádi járásban üresedésbe jött Kisdemeter, Rágla, Románbudák és Sajó-Solymos községekből álló kisdemeteri körjegyzői állomás Kisdemeter székhellyel, 453 frt 19 kr. évi fizetés, 30 frt lakhelyiség-, 60 frt utazási átalány, 20 frt iroda fűtés és világítás, 24 frt körjegyzői levélhordói illetménnyel egybekötve, betöltése végett ezennel pályázat nyitattik.

Pályázni óhajtók az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §-a, illetve 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a értelmében felszerelt folyamodvényaikat folyó évi szeptember 24-ikének délutáni 6 órájáig e hivatalhoz annál bizonyosabban benyújtani tartoznak, mivel a később beérkezett folyamodványok tekintetbe nem vétetnek.

Beszterczen, 1889. szeptember hó 1-én.

A jáádi járás főszolgabírája:

Kuales Godofréd,
főszolgabíró.

Sz. 136—189.

(241)1—1

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a deési kir. járásbírósa 2013 számú végzése által Dálnoki József végrehajtató javára Beczó József ellen 400 frt tőke, ennek 1889. évi május hó 10 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 32 frt 14 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólal lefoglalt és 559 frt 50 kr-ra becsült házi berendezések és lakatos műszerszámokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverésnek a 2162. 1889. szám kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Deésen, Beczó József fele lakáson leendő eszközzésére 1889-ik év szeptember hó 28-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §. értelmében a legtöbb ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az árverezendő ingóságok vételára az 181. évi LX. t. cz. 107. §-ában megállapított feltételek szerint kifizetendő. Deésen, 1888. évi szeptember hó 19-én.

Br. Pöllnitz Lajos,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 3344—1889. telek.

(242)1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A deési kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Csicsó Arszéntye végrehajtónak — Hangó Mária szül. Buzura és társai végrehajtást szenvedők ellen 297 frt tőke-követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyben, a desi kir. törvényszék (a deési kir. járásbírósa) területén lévő, Hollómező községében és határára fekvő, a hollómezei 49. sz. tjkvben A. 1. 2. 4—10. 12—25. és 27—32. rdsza. foglalt végrehajtást szenvedők és kiskoru Hangó Juon és Hangó Grigor közös birtokostársak tulajdonát képező ingatlanokra az árverést 482 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi szeptember hó 26-ik napján délelőtt 9 órakor Hollómező község házánaál megtartandó nyilvános

árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 48 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Deésen, 1889. július 9-én.

Kir. törvényszék telekkönyvi hivatalától.

Németh.

kir. törvényszéki bíró.

Előfizetési felhívás

az

„ELLENZÉK“-RE.

Az erdélyi részek legelterjedtebb napilapjára: az „ELLENZÉK“-re van szerencsénk felhívni a n. é. közönség figyelmét. Lapunk 10 év óta áll a nagy közönség érdekeinek szolgálatában a függetlenség zászlója alatt.

E zászlóra jelmondatul a szabadság van felírva. Szabadon és függetlenül harczoltunk a nemzeti jogok mellett küzdelemben; szabadon és függetlenül szolgáltuk a nagy közönséget!

Sújtottuk a bűnt, a gátságot; védelmeztük az erényt, az igazságot!

Mint erdélyrészi lap-kiváló gondot fordítottunk mindig Erdély ügyeire, s e kis hazarész érdekei mellett ezután is buzgó kitartással fogunk küzdeni.

Azon az uton fogunk haladni ezután is, a melyik a független Magyarország felé vezet; azt a zászlót lobogtatjuk fenn, a melyikre Magyarország függetlensége van felírva.

A ki szereti az igazmondást, a szabadságot és vágyakozik hazánk függetlensége után: az zászlónk mellé sorakozik és követni fog minket.

„ELLENZÉK“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 16 frt. Félévre 8 frt. Negyedévre 4 frt. Egy hóra 1 frt 50 kr.

Előfizethetni lehet bármely naptól kezdve. Az előfizetések Kolozsvárra, az „Ellenzék“ kiadóhivatalának küldendők.

1—2

MEGJELENT

s Eperjesy István könyvtárus által kapható:

„VISSZAEMLEKEZÉSEK.“

1830—1850.

Irta KOVÁCS SAMU.

Ára 1 forint.

Ezen visszaemlékezések egy oly korra vezetnek vissza, — mondja a szerző az előszóban — midőn mind szellemi, mind anyagi tekintetben napjainktól egészen eltérő elveket követtek, törekvéseket ismertek és vágyakat ápoltak. Saját élményei, tapasztalatai és ténykedései emléket költi fel e nagykorosok tördelt rajzainak most ragyogó, majd sötét, de mindig nagyjelentőségű keretében. — Felkeresi visszaemlékezései halvány fényénél a nemzeti közszellem fejlődésének első kezdetét; tárgyalja az érvényre emelkedett szabad eszmék forrongó küzdelmeit; elkiséri, ott van az ezekért folytatott harczokban és a nagy nemzeti bukás sirhantján egy szebb, egy boldogabb jövőnek vigasztaló reményével, törhetlen hitével áll meg.

Ezen műre vonatkozólag írja a komoly „Pesti Napló“, hazánk e nagytekinthetű lapja:

Egy tizíves kis kötet jelent meg Deésen, Kovács Samunak tollából. Eleven, érdekes visszaemlékezések, élvezhető formába öntve, s a mennyiben mindaz, a mit benne összehordva látnunk, egyrészt a szerző saját s impressiókban hiven megőzött emléke, másrészt a nemzeti közszellem fejlődésének kezdetéből vett számos érdekes adat és így a helyinél tágabb körű érdeklődésre is számot tarthat. Az érdekes kis kötetből közlünk két fejezetet.“ (VII. XI.)

DEÉS VÁROSA ÉS A MEGYE TÖRTÉNETE.

1830—1850.